

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Pécsi Járásbíróság	
Érk.: 2015 JÚN 30.	db
Példány: 3	mell.: db
Érk. módja: postán, személyesen, faxon gyűjtőládából, kézbesítéssel, e-mail-en	
Ügyirat száma: 14 P 22.524/14	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Haller Gábor (7634 Pécs, Fülemlé u. 67.) – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése és 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata közgyűlésének 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelete 13. § (7) bekezdés c) pontjának alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg és törölje az „amennyiben a pótdíjazás során készült képeken az igazolvány sorszáma egyértelműen beazonosítható, és” szövegezést, mivel az sérti az Alaptörvény diszkrimináció tilalmát kimondó 15. cikk (2) bekezdését, a 15. cikk (4) bekezdésébe foglalt esélyegyenlőségi szabályt és a 15. cikk (5) bekezdésnek a fogyatékosok védelméről szóló rendelkezését, valamint nem áll összhangban az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdéséből folyó jogállami követelményekkel.

A 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélet álláspontom szerint sérti továbbá a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: fogyatékosok jogairól szóló törvény) 2-3.§-ait, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: esélyegyenlőségi törvény) 4. § b) pontját, 7. § (1)-(3) bekezdéseit.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata közgyűlésének 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelete 13. § (7) bekezdés c) pontjának alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg és törölje az „amennyiben a pótdíjazás során készült képeken az igazolvány sorszáma egyértelműen beazonosítható, és” szövegezést, mivel az sérti az Alaptörvény diszkrimináció tilalmát kimondó 15. cikk (2) bekezdését, a 15. cikk (4) bekezdésébe foglalt esélyegyenlőségi szabályt és a 15. cikk (5) bekezdésnek a fogyatékosok védelméről szóló rendelkezését, valamint nem áll összhangban az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdéséből folyó jogállami követelményekkel.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Kérem megsemmisíteni a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítéletét, amely 2015. április 30-án érkezett a Pécsi Járásbíróságra és ezt követően postázták ki számomra május elején.

2. Az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdése tiltja a diszkriminációt: „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja”. Az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdés biztosítja az esélyegyenlőséget: „Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti”. Az Alaptörvény 15. cikk (5) bekezdése védelmezi a fogyatékosokat: „Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket”.

Az Alaptörvény B cikk (1) bekezdése kimondja: „Magyarország független, demokratikus jogállam”.

3. A tulajdonomat képező, üzemeltetésében lévő, az adott időpontban a szállításomat végző személygépkocsi parkolása miatt fizetési felszólítást kaptam a pécsi **BIOKOM** Kft.-től.

Korábban is történt már ilyen esemény, amikor még a **GÁRVÁN** Kft. volt a parkolási vállalkozó, ekkor a mozgáskorlátozott parkolási igazolványom bemutatását követően a parkolási díjat eltörölték.

A pécsi parkolásra vonatkozó szabályozás 2009. január 1-től lehetőséget adott arra, hogy a pótdíj törléséhez mindenki az igénybevételre jogosító bérletét, engedélyét utólag bemutathassa. Később a Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata közgyűlésének 49/2011. (X.31) önkormányzati rendeletének 13. § (7) bekezdésének szövegezése úgy módosult, hogy a pótdíj törléséhez már nem lehetett bemutatni a mozgáskorlátozott igazolványt.

Hiába szerettem volna bemutatni a **BIOKOM** Kft.-nél a parkolási igazolványomat, azt a felvilágosítást kaptam, hogy a mozgáskorlátozott igazolvány utólagos bemutatását nem tudják elfogadni.

A **BIOKOM** Kft. fizetési meghagyása után az ügy perré alakult, a Pécsi Járásbíróság a 2015. január 20-i keltezésű 14.P.22.324/2014/4. számú ítéletét a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélete helybenhagyta.

4. A Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélete, valamint a Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata közgyűlésének 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelete 13. § (7) bekezdés c) pontjának az „amennyiben a pótdíjazás során készült képeken az igazolvány sorszáma egyértelműen beazonosítható, és” szövegezés álláspontom szerint ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel.

Részletes Indokolás:

A Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata közgyűlésének 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelete 13. § (1) bekezdés szerint a behajtási, behajtási-várakozási, valamint parkolási jogosultságot az üzemeltető által kibocsátott bizonylattal, megváltott jeggyel, egyéb parkolásra jogosító igazolvánnyal, mobiltelefon használata esetén a díjfizetést igazoló elektronikus visszaigazolóval kell igazolni.

A 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelet 13. § (7) bekezdése lehetővé teszi, hogy a várakozási és pótdíj törlése érdekében 8 napon belül be lehessen mutatni az üzemeltető által kiállított rendszámmal ellátott eredeti behajtási vagy parkolási engedélyt, eredeti parkolójegyet, egyéb parkolásra jogosító eredeti érvényes igazolványt – amennyiben a pótdíjazás során készült képeken a sorszáma egyértelműen beazonosítható.

Tehát a rendelet szerint kizárólag csak abban az esetben fogadható el a mozgáskorlátozottak parkolási igazolványa, ha a pótdíjazás során készült képeken az igazolvány sorszáma egyértelműen beazonosítható.

Abban az esetben, ha a mozgáskorlátozott igazolvány nem volt kihelyezve, vagy a sorszáma nem volt azonosítható, akkor a mozgáskorlátozott igazolvány utólagos bemutatását a 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelet nem teszi lehetővé. A szabályozás ezáltal hátrányosabb a bizonyos mozgáskorlátozottakra, ami a fogyatékoság szerinti különbségtétel Alaptörvényben és a esélyegyenlőségi törvényben meghatározott tilalmába ütközik. Abban az esetben valósulna meg a fogyatékkal élő személyek esélyegyenlősége, ha lehetőség lenne meghatározott időn belül a mozgáskorlátozott igazolvány bemutatására és ezáltal a parkolási pótdíj elengedésére. A pótdíjfizetés alóli utólagos mentesítés lehetőségének kizárása sérti az esélyegyenlőségi törvény 7. § (3) bekezdésében foglaltakat.

Az Alaptörvény hangsúlyt helyez a fogyatékoság szerinti különbségtétel tilalmának érvényesülésére. Az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdése a védett tulajdonságok körében a fogyatékoságot is megemlíti, illetve a 15. § (5) bekezdése a családok, gyermekek, nők, és idősök védelmén túl a fogyatékkal élők védelme tekintetében is előírja a külön intézkedések szükségességét. Ezen alaptörvényi rendelkezések a fogyatékkal élők előnyben részesítését egyértelműen előírják, rendelkeznek az esélyegyenlőtlenség kiküszöböléséről.

Az esélyegyenlőségi törvény 4. § b) pontja értelmében az egyenlő bánásmód követelményét a helyi és nemzetiségi önkormányzatok jogviszonyaik létesítése során, jogviszonyaikban, eljárásaik és intézkedéseik során kötelesek megtartani.

A törvény 7. § (2) bekezdése kimondja, hogy ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat (a továbbiakban együtt: rendelkezés) nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét,

a) amely a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos,

b) amelynek az a) pont hatálya alá nem tartozó esetekben tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.

Az esélyegyenlőségi törvény 7. § (3) bekezdése szerint a 7. § (2) bekezdés nem alkalmazható a 8. § b)-e) pontja szerinti tulajdonságon alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés, valamint jogellenes elkülönítés esetében. A 8. § b)-e) pontja értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt faji hovatartozása, bőrszíne, nemzetisége, nemzetiséghez való tartozása, miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne. A fogyatékoság szerinti megkülönböztetést az esélyegyenlőségi törvény 8. § g) pontja tartalmazza.

Az Alaptörvény az esélyegyenlőségi törvény és a fogyatékosági törvény előírásaiból is az következik, hogy a mozgáskorlátozott személyeket esélyük növelése érdekében előnyben kell részesíteni. A pozitív diszkrimináció eszköze a mozgáskorlátozott személy díjmentes parkolásának lehetősége, amely a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 41. § (3) bekezdésén és 51/A. §-án alapul.

A diszkrimináció tilalom érvényesülésének egyik követelménye, hogy a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. E követelményt szem előtt tartva alappal merülhet fel, hogy nincs - az esélyegyenlőségi törvény 7. § (2) bekezdésében foglalt - ésszerű indoka annak a Kgy. rend.-beli szabályozásnak, hogy míg parkolójegy esetén a várakozási díj és a pótdíj alóli mentesítéssel járó utólagos bemutatásnak helye van (mintegy kedvezmény-szabály), addig a mozgáskorlátozott igazolvány nem megfelelő elhelyezése esetén ilyen lehetőség nincs. A mozgáskorlátozottak vonatkozásában a kedvezmény-szabály hiánya az Alaptörvényben és a fenti törvényekben meghatározott előnyben részesítés ellen hat.

Bár a mozgáskorlátozottak parkolási igazolványa nem adható át jogosulatlan személynek, mégis előfordulhat, hogy valamely hozzátartozó, vagy ismerős igazolványát használják indokolatlanul a várakozási díj megfizetése alóli mentesség érdekében a magánszemélyek, hiszen az nem a gépjármű rendszámához, hanem a mozgáskorlátozott személyhez kötődik.

Viszont az a tény, hogy a jelenlegi szabályozás alapján esetlegesen olyan személyek is használhatnak várakozási díj megfizetése alól mentességet biztosító igazolványt, akik arra nem lennének jogosultak, semmiképp nem hozhatja hátrányosabb helyzetbe az arra ténylegesen jogosultat és azt rendszeresen használó, jóhiszemű mozgáskorlátozott személyeket.

A ténylegesen jogosult mozgáskorlátozott személyt ugyanis nem foszthatja meg a közszolgáltató a tisztességes eljáráshoz való jogától, ügye méltányos elbírálásától, amennyiben a nem megfelelő kihelyezés, vagy esetlegesen a kihelyezés figyelmetlenség miatt való elmulasztása miatt az igazolvány nem vehető figyelembe a várakozási díjfizetés alóli mentesség körében.

Az, hogy a vonatkozó szabályozás nem tartalmaz kifejezetten bizonyos rendelkezéseket – jelen esetben az igazolvány utólagos bemutatásának lehetőségét – az Alaptörvény B cikkének (1) bekezdése alapján a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye értelmében nem jelenti azt, hogy arra nem adna lehetőséget, ugyanis kifejezetten nem tiltja azt. A Ptk. szerinti jóhiszeműség és tisztességes eljárás követelménye szerinti együttműködési kötelezettségből, valamint az Alaptörvény B cikkének (1) bekezdése szerint a jogállamiság elvéből fakadó tisztességes eljáráshoz való jog lényegéből következő általános jellegű követelmények ugyanis vonatkoznak a parkolási társaságok eljárására.

Ezen jogelvek alapján pedig a parkolási társaságoknak biztosítaniuk kell az igazolvány utólagos bemutatásának lehetőségét. Vagyis a szabályozásban lévő kifejezett szereplés hiánya ellenére sem zárkozhata el attól, mivel az eljárásukat szabályozó speciális jogszabály, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, a vonatkozó helyi önkormányzati rendelet sem szabályozza ugyan az igazolvány utólagos bemutatásának kérdését, de arra vonatkozó tilalmat sem tartalmaz.

Az a rendelkezés, amely a mozgáskorlátozott igazolvány utólagos bemutatásának lehetőségét kifejezetten kizárja, sérti a jogállamiság elvéből következő tisztességes eljárás követelményét.

Az Alaptörvény B cikkének (1) bekezdése jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye azt is magába foglalja, hogy a normák a címzettek számára, világosak és érthetőek legyenek, melyek pontos szabályozást jelentenek a jogalkalmazók eljárására

vonatkozóan, így azok előre kiszámíthatóak lesznek, amely egyfajta biztonságot jelent a jog alkalmazói számára is. Jogbizonytalanságot teremt ugyanakkor az, hogy a jelenlegi szabályozás hiányosságaiból fakadóan a jogalkalmazó – a közszolgáltató, tehát a parkolási társaság – kényszerül jogértelmezésre.

A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményével összefüggő visszás helyzet állt elő azzal, hogy a jogalkotó a vonatkozó szabályozásban kifejezetten nem tette lehetővé a mozgáskorlátozott igazolványok utólagos bemutatását.

A tisztességes eljáráshoz való joggal és a jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelményével összefüggő visszásságot okoz az is, hogy indokolatlanul túlzó és aránytalanul magas pótdíj megállapítását írja elő a mozgáskorlátozott parkolási igazolvánnyal rendelkező személyekre akkor, amikor a nem megfelelő kihelyezés, vagy esetlegesen a kihelyezés figyelmetlenség miatt való elmulasztása miatt az igazolvány nem vehető figyelembe a várakozási díjfizetés alóli mentesség körében. Ekkor és ennek következtében a mozgáskorlátozott személyek ugyanolyan összegű pótdíjat kötelesek fizetni, mint azok, akik szándékosan szabálytalanul, parkolási díj fizetése nélkül várakoznak a fizetőparkolóban.

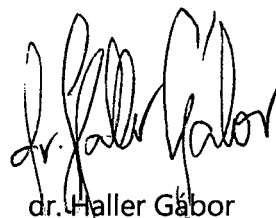
A mozgáskorlátozott személyeket ebben az esetben indokolatlanul túlzó és aránytalanul magas pótdíj fizetésére kötelezik, hiszen személyre szóló jogosultságuk van a díjmentes parkolásra, de ezt a jogosultságukat mégsem érvényesíthetik.

5. Nyilatkozom arról, hogy a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, mert a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélete ellen fellebbezési lehetőség nincs számomra biztosítva.

6. Nyilatkozom arról, hogy az alkotmányjogi panasz illetve a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

7. Nyilatkozom arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve nem kezdeményeztem perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben.

Kelt: Pécs, 2015. június 26.

dr. Haller Gábor

7634 Pécs, Fülemlé u. 67.

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. Érintettséget alátámasztó 1.Pf.20.175/2015/6. számú ítélet.
3. Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata közgyűlésének 49/2011. (X.31) önkormányzati rendelete 13. § (7) bekezdés c) pontja